De geestelijke wereld; jij kiest je bestemming

9 april 1957
lezing 3D

“Gegroet in de naam van God. Ik breng jullie Gods zegen, lieve mensen.

Voordat de mensengeest een volgend leven op aarde begint, brengt hij de taak die hij moet vervullen, met zich mee; het plan is uitgestippeld. En in veel gevallen heeft de geest zelf het recht om zijn toekomstige leven met de geestelijke wezens die daar verantwoordelijk voor zijn, te bespreken. Hij kan dus – tot op zekere hoogte, al naar gelang het inzicht en het beoordelingsvermogen dat hij zich in deze zaken al verworven heeft – mede bepalen welk verloop zijn lot zal hebben. Want als geest heeft hij een beter overzicht dan wanneer hij mens is. Hij begrijpt dat het er helemaal niet om gaat om het zo gerieflijk mogelijk te hebben, integendeel, het doel van het leven is om zich hoger te ontwikkelen, om zo snel mogelijk deel te hebben aan de volkomen gelukzaligheid – die nu eenmaal op aarde in geen geval kan bestaan. En als geest weet hij dat hij de kennis van zijn geest alleen door geestelijke inspanning in het verstand kan doen doordringen.

Maar als geest weet hij ook dat dit niet altijd lukt, en dat hij daarom dikwijls moeilijkheden, beproevingen en zelfs de zogenaamde slagen van het lot nodig heeft om hem dan toch mogelijk op het juiste pad te brengen en hem de juiste houding te laten aannemen. Want de herinnering verdwijnt vanzelf op het ogenblik dat de stof de geest omsluit. En dat is juist het cruciale, want de kennis van de geest moet nu eenmaal verworven worden, en dat kan, zoals gezegd, alleen gebeuren als de mens zich de moeite geeft, om binnen in zichzelf te zoeken, dus niet alleen naar buiten toe gericht en in het algemeen naar

God en de waarheden van de schepping, integendeel, hij kan alleen in zichzelf de heel specifieke zin en het doel van zijn leven en de persoonlijke taken die hij te vervullen heeft, leren kennen. Wie echter steeds weer erg onder de indruk van deze aardse wereld komt, hem ontgaat de diepere zin; hij leeft het ene leven na het andere zonder vooruit te komen, om steeds maar weer met hetzelfde doel te worden geboren. De geest weet dat dit het gevaar van het aardse leven is. Maar hij weet ook dat als hij het leven vanuit geestelijk standpunt juist leeft, hij zich op aarde in een naar verhouding kortere tijd verder kan ontwikkelen dan in de geestelijke wereld mogelijk zou zijn, juist omdat het (leven) daar gemakkelijker is. De moeilijkheden op aarde worden voor het grootste deel door de materie, met alles wat daarbij hoort, bepaald. Aan de ene kant omdat de herinnering, die men zich door inspanning juist weer moet verwerven, vervaagt, aan de andere kant omdat de materie zoveel verlokkingen kent. En alleen hij die zich over deze moeilijkheden heen zet, kan overwinnen, en het beste uit zijn aardse leven halen dat erin zit. Daarom weten de geesten die op het punt van incarneren staan, dat je dingen nodig hebt, die je wakker schudden, zodat je juist niet aan de stof en alles wat daarmee samenhangt, gehecht blijft. Vandaar dat een geest die gaat incarneren, kan zeggen: “Ik vraag jullie om mij te helpen, niet alleen met kracht en leiding, maar maak ook dat, wanneer duidelijk wordt dat ik mijn opdracht niet geheel vervul, het lot mij op de een of andere manier treft, omdat, wanneer dat me treft, de kans groter is dat ik wakker word en m’n leven vanuit een ander gezichtspunt begin te beschouwen, dan wanneer alles zo gewoon en zonder wrijvingen verloopt, en dus al mijn wensen binnen de grenzen van het mogelijke, al naar gelang het ontwikkelingsniveau, steeds zouden worden vervuld”.

Het is dus belangrijk voor jullie, lieve mensen, om te beseffen dat veel van wat zich in jullie levenslot steeds weer herhaalt, door jullie zelf zou kunnen zijn gekozen en bepaald, toen jullie dit verdere zicht hadden, voordat jullie geest door de stof werd omgeven. En dit weten moet jullie helpen. Het is zelfs dikwijls zo, dat een zeer eerzuchtige, opwaarts strevende geest zelfs om een zwaar lot kan vragen, omdat hij, niet bevangen door de stof, begrijpt dat dit leed zo weinig betekent en zo kort duurt in verhouding tot wat er kan worden bereikt. Dat moet jullie allemaal te denken geven. En ik zou aan ieder van mijn vrienden willen voorstellen om over zijn leven en over de slagen van zijn lot of de onaangename dingen na te denken, en na te gaan of zelfs het een en ander niet door jullie zelf werd gekozen, voor het geval dat jullie iets

niet in je zelf aantreffen dat vervuld zou moeten worden. Denk er dus ook vanuit dit gezichtspunt over na, en kijk wat jullie in je zelf nog zouden moeten ontdekken en oplossen. Wanneer jullie echt willen en zoeken, wordt het antwoord jullie gegeven, jullie zullen het voelen, de inzichten zullen jullie worden gegeven. Ook dit dient te worden geleerd, je hebt oefening nodig, het gaat niet vanzelf. Jullie moeten niet denken dat werkelijk goed kunnen mediteren vanzelf gaat. Daar heb je oefening, wilskracht, uithoudingsvermogen voor nodig, en strijd tegen de eigen negatieve stromingen. Maar de beloning is groot en werkelijk verblijdend, het is de moeite waard. Wanneer men in de geestenwereld ziet, dat iemand wat dit betreft werkelijk van goede wil is, dan zal ook de bijpassende leiding tot hem komen, die hem ook van buitenaf zal helpen om te bereiken wat hij zich had voorgenomen.

Wanneer nu het leven voorbij is, en de geest het stoffelijk omhulsel afwerpt, en hij moet dan concluderen dat hij niet alles heeft volbracht wat hij zich had voorgenomen, dan wordt het heel vaak zo geregeld dat hem als geest alsnog de mogelijkheid wordt geboden om dit voorbije aardeleven geheel in vervulling te doen gaan en taken waar hij aan begonnen was, af te maken of eventuele nog drukkende lasten op te ruimen. Op die manier kan hij dan dikwijls als geest met zijn vroegere familie of mensen uit zijn omgeving, met wie hij een taak had te volbrengen, verder werken. Alleen is het dan veel moeilijker. Het is in zoverre wel makkelijker, dat hij dan zelf weer een helder zicht heeft, de vervaagde herinnering is weer terug en hij begrijpt waar het om gaat. Het is echter moeilijker omdat de mogelijkheden om je wil door te zetten en invloed uit te oefenen veel kleiner zijn. Zo kan bijvoorbeeld de ene mens alleen al invloed op de andere uitoefenen doordat hij zichzelf overwint. Indirecte invloed is altijd werkzamer en werkt langer door.

Het voorbeeld overtuigt meer dan woorden, dan op iemand inpraten of iemand anders je wil opleggen, ook al is het nog zo juist of is het voor de goede zaak. In de mate waarin de mens zijn zwakheden overwint, de waarheid van de geestelijke wetten in zichzelf bevestigt en leert liefhebben, in die mate zal hij ook naar medemensen toe geleid worden, daar waar híj hen weer nodig heeft. Dit is een nooit falende wetmatigheid. Het is een indirecte werking, maar het resultaat zal altijd, voor iedereen, na enige tijd zichtbaar worden. Maar als geest kan hij dat niet, want de meeste mensen zijn niet ontvankelijk voor de inspiratie van de geesten. En ook al vangen ze het op een of andere

manier op, dan leggen ze het dikwijls niet juist uit, het ontglipt ze weer, zodat deze geest het dan veel, veel moeilijker heeft en veel meer tijd nodig heeft, als hij het überhaupt al voor elkaar kan krijgen, om de taak waaraan hij was begonnen, als geest af te maken. Dikwijls heeft hij voor dit doel dan toch nog een ander, extra aardeleven nodig.

En zo bouwt ieder mens en iedere geest precies die wereld op waarin hij dan leeft. Na het aardeleven bouwt hij aan zijn thuis in de geestelijke wereld en bouwt hij aan zijn toekomstig leven op aarde. Alle daden, gedachten en gevoelens hebben vormen, die dan (ook al is het slechts tijdelijk) het geestelijke thuis vormen, en tevens de lotsbestemmingen van het toekomstige leven op aarde. Wat het natuurlijke gevolg van de eigen gezindheid en innerlijke houding is klopt niet alleen in die zin, maar dat wat het gevolg is, deze op die manier opgebouwde vormen, geven heel precies weer, wat de mens om wie het gaat, voor zijn verdere persoonlijke ontwikkeling nodig heeft. Over deze zin moeten jullie allemaal maar eens mediteren, want daar zit veel in. Het is weer een voorbeeld van de wijze waarop de vergelijking altijd moet opgaan. Hoe het moeilijke weliswaar zelf voortgebracht wordt, maar dat juist daarom alleen daarin het medicijn gelegen kan zijn. Daarin is de gehele grootheid van de goddelijke wijsheid in haar wonderbaarlijke wetmatigheid gelegen. Wie dit begrijpt zal ook inzien dat het lot en de vrije wil geen twee elkaar uitsluitende factoren zijn, maar dat ze met elkaar verweven en verbonden zijn. Zo zijn dus ook de lotsbestemmingen van de individuele mens met zulke geestelijke vormen gebouwd, en die moeten dan tot uitdrukking komen. Als door onwetendheid of onbekendheid met deze wetmatigheden ongunstige vormen worden opgebouwd, moet ieder wezen deze ongunstige vormen zelf weer oplossen, en dat kan alleen gebeuren door het gaan van de geestelijke weg van zelfoverwinning en zelfkennis en het innerlijk zoeken.

Voor dit alles, lieve mensen, is wilskracht nodig. Vele vrienden zullen nu zeggen: “Dit is allemaal mooi en aardig, maar de een is met een grote portie wilskracht geboren, de ander niet. Hoe moet hij het dan doen, als hem die wilskracht niet is meegegeven?” Daarover zou ik het nu ook willen hebben. Ook de wilskracht, net als elke andere eigenschap, moet door iedereen zelf voortgebracht en opgebouwd worden. En het *kan* alleen maar op die manier. Wanneer nu iemand met deze wilskracht wordt geboren, dan heeft hij die in het verleden al een keer moeten voortbrengen, zodat hij dit ‘merkartikel’, als ik het zo mag

noemen, meebrengt, en het hem nu van pas komt. Is dit nog niet gebeurd, dan moet deze wilskracht in dit bestaan verworven worden. Het is overigens precies zo met elke andere eigenschap, of het nu gaat om het vermogen om lief te hebben, verdraagzaamheid, goedheid of wat dan ook. En ik zou jullie nu willen laten zien hoe iedereen de wilskracht kan voortbrengen, want God verlangt niet het onmogelijke, van niemand, geliefde vrienden!

De wilskracht is een direct resultaat van het inzicht, het weten en de daarmee overeenstemmende beslissing. Want ieder mens bezit een zekere hoeveelheid kracht, en het hangt alleen van hem zelf af in welke banen hij deze kracht, die hij bezit, leidt. Veel mensen verspillen deze kracht of in nutteloze krachtsinspanningen, die in geestelijk opzicht niets waardevols opleveren, of door zich aan ziekelijke, onzuivere gevoelsstromen over te geven en dat vraagt een grote krachtsinspanning. Nu is er ook een geestelijke wet die zegt dat de kracht die aan, in geestelijk opzicht, positieve doeleinden wordt besteed, steeds weer vernieuwd wordt. Maar wanneer de krachten zich in negatieve kringlopen of, in geestelijk opzicht, in niet-productieve stromingen draaien, sorteren ze geen effect en verspillen ze zichzelf, omdat ze niet of niet genoeg vernieuwd kunnen worden. Daarom zie je vaak dat mensen die heel veel goed doen dikwijls bovenmenselijke kracht schijnen te bezitten. Wie dus weet waar het in dit leven om gaat, zal ook de tot zijn beschikking staande kracht sturen en de desbetreffende wissels in zichzelf omzetten. Leef je echter maar zoals het toevallig uitkomt, en breek je je hoofd niet over de werkelijke zin van het leven, dan zullen ook de krachten in verkeerde banen terechtkomen, en daar verbruikt worden, zonder voldoende vernieuwd te worden.

De eerste stap bij het ontwikkelen van wilskracht is dus: het op de juiste wijze overdenken, of zoals jullie ook wel zeggen, mediteren. Want wie zich bepaalde inzichten verwerft, die zal het makkelijker vinden om innerlijk de daarmee overeenkomende consequenties te trekken en de daaruit voortvloeiende beslissingen te nemen. Het is ook een beslissing en betekent ook een andere innerlijke instelling, wanneer een mens tegen zichzelf zegt: “Ik leef nu om een bepaalde reden op deze aarde. Ik heb niet de wilskracht om, zo goed als dat misschien mogelijk zou zijn, aan mijn levensdoel te beantwoorden, met alle zelfoverwinningen, die daarvoor nodig zijn, maar ik zal nu enerzijds God vragen om mij deze kracht te geven, want in de grond van de zaak

wil ik toch het goede, houd ik van God en wil ik graag doen wat hij van mij vraagt. Aan de andere kant zal ik de tijd nemen en mij enige moeite getroosten om daarover na te denken en mij voor de goddelijke inzichten open te stellen, en daarvoor regelmatig, elke dag, laten we zeggen een 20 à 30 minuten aan mijn geestelijke leven te wijden. En wanneer ik merk dat ik vooralsnog de wilskracht niet heb, dan zal ik dit onderwerp in mijn meditatie, in mijn tweegesprek met God betrekken, en met Christus, die klaar staat om me te helpen, en met mijn persoonlijke geestesvrienden, die er eveneens op wachten om mij te kunnen helpen, wanneer ik de voorwaarden vervul om leringen te ontvangen, inzichten op te doen en op die manier de wilskracht, waar het mij aan ontbreekt, in mij tot wasdom te brengen." Dit kan *IEDEREEN*! *Zoveel* wilskracht, *zoveel* zelfoverwinning kan iedereen opbrengen. Jullie mensen moeten niet meteen met het moeilijkste beginnen, jullie beginnen toch ook niet met het dak wanneer jullie een huis bouwen, maar met de fundamenten. Het gaat daarbij dus alleen om een verlegging van de krachten en verplaatsing van het gewicht, als ik het zo mag zeggen. Als de mens dit eenmaal besluit en zich daar dan ook aan houdt, wat voor niemand te moeilijk of teveel is, dan zal ook de geestelijke wereld helpen, zodat de wilskracht steeds meer gehard wordt, met als gevolg dat de volgende en echt moeilijker stappen in de ontwikkeling dan veel makkelijker zullen schijnen, dat kan ik jullie beloven, vrienden, en menigeen heeft dit in zijn leven al bevestigd gevonden. En zo zal zelfs diegene aan wie het aanvankelijk aan wilskracht ontbrak, na verloop van tijd net zoveel wilskracht hebben als diegenen die daarmee al werden geboren.

Wie beseft waar het om gaat, waar het gewicht van de concentratie naar toe moet worden verlegd, en wie dit weten vanaf een oppervlaktelaag van het verstand tot in diepere lagen kan laten doorwerken, wat door de regelmatige en juiste meditatie gebeurt (die natuurlijk een deel van deze weg is, het gaat er om haar te leren), die zal deze noodzakelijke, innerlijke beslissing ook nemen. Ik heb in mijn laatste voordracht toch over het innerlijk besluiten nemen gesproken. Ook dat is zo'n besluit dat absoluut een keer moet worden genomen, en dat kan alleen via de weg van het inzicht. Samenvattend is het dus zo: Het verkrijgen van wilskracht moet in eerste instantie via de weg van het inzicht gaan en in tweede instantie via het nemen van het daarbij passende besluit. Wie dus voelt dat hij niet voldoende wilskracht heeft, die mist voldoende inzicht in waar het om gaat. Hij zal ergens wel een vaag begrip hebben, maar het is nog niet volledig tot in zijn ziel doorgedrongen, misschien

omdat er iets in hemzelf is dat zich daartegen verzet, dat zich weer aan de makkelijke weg zonder zelfoverwinning vastklampt. Deze mens is dan in tweestrijd met zichzelf, het ene deel van zijn persoonlijkheid bezit enige kennis van het geestelijke, maar het andere deel maakt niet de noodzakelijke gevolgtrekkingen uit wat hij "ergens weet", hij wil helemaal niet dat het waar is. Daarom is de eerste stap het verdiepen van deze oppervlakkige kennis, om te beginnen *daaraan* te werken, opdat het inzicht de hele persoonlijkheid doordringt.

En als hij dat doet – en dit *kan* hij als hij zich wat moeite getroost en de tijd neemt – dan zal hij ook absoluut een dienovereenkomstig besluit nemen en de wil hebben om zijn leven en zijn krachten op het geestelijke te richten, in het besef en met het volle begrip dat juist alleen op die manier ook de aardse problemen opgelost kunnen worden, en alleen daardoor. En daarmee ontwikkelt de mens de grootste kracht in zichzelf, zodat alle volgende stappen op deze weg steeds makkelijker voor hem zullen zijn. Bij alles is het begin altijd het moeilijkst.

Maar hoe vaak zien we niet dat iemand die denkt dat hij onvoldoende wilskracht heeft, genoeg wilskracht zou hebben als deze kracht maar in de juiste banen geleid zou worden, als hij zelf zijn wissels een keer zou omzetten. Maar alleen al het inzien van de noodzakelijkheid daarvan zal voor de mens aanleiding zijn dat ook te doen. Zolang hij zichzelf wijsmaakt dat het ook zonder dat gaat, zal hij het niet doen en zijn gemakkelijke weg blijven volgen. Die instelling is echter een teken dat de verhouding van zo iemand tot God niet helemaal harmonisch is. Als een mens zich daarom in zo'n situatie bevindt, zou hij toch om te beginnen eens over God en Christus moeten nadenken, in plaats van daarvoor terug te schrikken. Want iedereen zal toch tegen zichzelf moeten zeggen, waaraan hij verder ook maar mag geloven of niet geloven (als het niet om een atheïst gaat), dat hij dit toch aan God verschuldigd is. Want dat moet toch Gods wil zijn. En zo kunnen jullie ook Christus dankzeggen voor alles wat Hij uit Liefde voor jullie heeft gedaan, wat Hij op zich heeft genomen. Wie ook op deze wijze mediteert en zijn gedachten laat gaan, zal tot de juiste slotsom en het juiste besluit moeten komen, zodat zijn leven levend geloof is en niet alleen maar een theorie. Geloven jullie ook niet dat men werkelijk niet teveel van jullie vraagt, elke dag dit beetje tijd en moeite op te brengen, om je zelf op die punten, waar dat juist lijkt te ontbreken, te onderzoeken, je geestelijke leven op de juiste manier vorm te geven.

En als de wilskracht daartoe ontbreekt en het daarom zo moeilijk is om deze discipline op te brengen, dient het eerste onderwerp, waarmee jullie je in deze dagelijkse uren van bezinning bezig moeten houden, te zijn het leggen van dit noodzakelijke fundament, waarop vervolgens jullie geestelijke huis kan worden gebouwd. Jullie moeten wat dit betreft om hulp, kracht en inzicht vragen.

En aan de andere kant moeten jullie echter ook in jezelf zoeken en proberen uit te vinden wat het toch is dat jullie zo'n moeite hebben met het over hebben van dat beetje tijd. Jullie moeten jezelf daarover ook eerlijk vragen stellen en alle eventuele dekmanteltjes en voorwendsels opzij schuiven. Zijn jullie soms bang om bij dit onderzoek op iets te stuiten, dat jullie liever verborgen zouden willen houden? Als dat het geval is, zal het eenvoudige gezonde denken daarbij ook helpen, doordat jullie aan de ene kant tegen jezelf kunnen zeggen dat voor God en de geestelijke wereld – en ook voor jullie zelf, wanneer jullie eenmaal in deze wereld zullen verblijven – niets verborgen kan blijven. Hoe eerder het aan de oppervlakte komt, des te makkelijker en beter is het voor jullie. En aan de andere kant kunnen jullie ook tegen jezelf zeggen dat wat verborgen is, de mens veel, veel meer conflicten geeft dan wanneer het naar de oppervlakte gehaald, bewust gemaakt en dan verwerkt wordt. Zoveel weten jullie menselijke psychologen ook al, zodat jullie heel precies moeten weten dat jullie er niets bij winnen wanneer jullie je ogen sluiten voor wat er nu eenmaal in je leeft. Ook deze manier van denken moet geoefend worden opdat zij werkelijk wortel in jullie schiet. Het kan niet anders of jullie zullen er zelf het meeste baat bij hebben.

Wanneer deze aanvankelijke moeilijkheden overwonnen zijn en jullie jezelf, tenminste in dit opzicht, al een beetje in de hand hebben, dan zal de geestelijke wereld jullie telkens laten zien wat de volgende stap op je weg is, waar nu aan gewerkt moet worden en wat nu moet worden bevochten. Het leven zal het jullie aandragen en wanneer jullie de juiste meditatie hebben geleerd, zullen jullie het gewone dagelijkse leven, met alles wat het jullie brengt, met open ogen tegemoet treden en er naar kijken, zodat jullie de tekenen dan begrijpen.

Ook die vrienden die deze beginmoeilijkheden al hebben overwonnen, ook zij hebben hun uur van bezinning niet altijd helemaal juist aangepakt. Het is vaak te algemeen gebleven, altijd hetzelfde, niet alleen wat betreft het gebed voor anderen, maar ook voor zichzelf. De

eigen meditatie en het gebed moeten elkaar afwisselen. Jullie moeten eigenlijk voelen wat in jullie ontwikkeling aan de beurt is; wanneer jullie dat zo nu en dan niet weten, wordt het inzicht daarin jullie echter gegeven, wanneer jullie werkelijk zoeken, jullie je aandacht richten op wat dus juist nu beseft, geleerd, overwonnen, aanvaard dient te worden enz. En jullie dienen je dan telkens in het gebed heel specifiek met dit probleem tot God en tot Christus te wenden, daarover ook van gedachten te wisselen met jullie persoonlijke geestvrienden, die zo dicht bij jullie staan en als speciale taak hebben jullie daarbij te helpen. Zo zal jullie gebed werkelijk leven. Wanneer jullie dan bij het probleem van dat ogenblik om hulp in de vorm van inzicht en kracht gebeden hebben, dan zou het goed zijn stil te worden en in jezelf te luisteren en dan na te denken, je gedachten als het ware, te laten leiden. Dan zal jullie mettertijd duidelijk worden waar dit misschien mee samen kan hangen, waar het vandaan komt, waarom jullie zo reageren; en dit groeiend begrip van je eigen innerlijke reacties en stromen zal jullie ook een heel eind verder helpen. En steeds weer zullen jullie je harden om je eigen innerlijke waarheid moedig onder ogen te zien; steeds weer moeten de voornemens gekoesterd, de waarheden in de gedachten onderhouden worden, door ze zelfstandig te doordenken. Op die manier zal jullie geestelijke arbeid steeds meer opleveren, omdat die iets levends en daardoor ook voortdurend vol afwisseling zal zijn en niet een vaste formule die elke dag wordt herhaald. Zo zal ook jullie verhouding met God steeds harmonischer worden.

En nu, lieve mensen, ben ik graag bereid om jullie vragen, zo goed als ik dat kan, te beantwoorden:

VRAAG: Je zei dat een geest, voordat hij geïncarneerd wordt, een zwaar lot voor zichzelf kan kiezen. Het is op een of andere manier al wel duidelijk, maar het is voor een mens moeilijk om zo'n lering te accepteren. Men accepteert deze geestelijke leringen alleen, of als men gelovig is, of als men het kan bewijzen, als men zoals men wel zegt een 'hard bewijs' krijgt. Maar dat is hier immers niet mogelijk. Men kan toch niet van de mensen verlangen dat ze iets alleen zomaar accepteren, omdat een geest het zegt.

“Dat moeten jullie ook niet. Gods geesten leren jullie steeds weer je ervan te vergewissen dat jullie met geesten uit de hemel te maken hebben, die alleen maar de waarheid kunnen spreken. Jullie zal

getoond worden hoe je dat moet doen. Jullie worden aangemoedigd om voldoende tijd te nemen en je voldoende moeite te geven om deze voorwaarden te leren kennen, zodat jullie in de gelegenheid zijn om het te kunnen controleren. De mens behoort deze controle uit te voeren, en niet alleen maar afwijzen en twijfelen zonder de mogelijkheid te benutten om ook vast te stellen om wat voor verbinding het elke keer weer gaat. Verder hebben jullie ook je gezonde verstand gekregen om bij de leringen, die jullie krijgen, te gebruiken, ook daarin zit een stuk controle.

Wanneer jullie dit zonder vooringenomenheid doen, kan het diepere inzicht in de betreffende waarheid, waar het misschien juist om gaat, jullie ook gegeven worden. Want het is niet zo moeilijk om, wat met de waarheid overeenstemt, aan te nemen en zo ook niet wat ik jullie vandaag verteld heb. Waarom zou het zo moeilijk zijn om dat aan te nemen, dat te geloven? Het gaat daarbij dus helemaal niet om deze vraag, want je zegt immers zelf dat hij “op een of andere manier al duidelijk”’is. Het gaat er om of er überhaupt een verbinding met de geesten van het goddelijk rijk mogelijk is, waarbij men op hun uitspraken kan vertrouwen. Ik spreek nu natuurlijk niet tot mensen, die helemaal niet in deze mogelijkheden geloven, of die misschien zelfs atheïst zijn en alles wetenschappelijk bewezen moeten krijgen. Al mijn vrienden die zich de moeite getroost hebben om na te gaan of deze verbinding werkelijk bestaat, hebben voldoende bewijzen gekregen. En wanneer jullie niet geloven dat deze mogelijkheid bestaat, dat er überhaupt geesten kunnen zijn, die men kan vertrouwen, die alleen maar de waarheid tot jullie spreken, dan twijfelen jullie daarmee niet alleen aan Gods goedheid en wijsheid – want een verbinding met alleen dwalende geesten, die niet perse meer hoeven te weten dan jullie zelf, zou zinloos en zelfs gevaarlijk zijn – maar jullie twijfelen ook aan de woorden van Christus, die jullie mensen voor altijd het geestenrijk van de waarheid toegezegd heeft. Alle waarheden die deze waarheids-geesten ooit hebben gebracht, konden de mensen aanvankelijk niet bevatten, niet omdat het zo moeilijk te begrijpen was, maar eenvoudigweg omdat het anders was dan datgene waarin ze altijd geloofd hadden. Maar wie, ook wat dit betreft, onderzoek doet, zal moeten vaststellen dat de gezamenlijke uitspraken van alle geesten van God, in welke tijden, tijdperken, plaatsen ze ook gedaan werden, nooit met elkaar in tegenspraak waren. En als deze verbinding met Gods geestenwereld van de waarheid er niet was, dan zouden jullie helemaal niets over de schepping, het heilsplan enz. enz. weten. Want alles wat

de mensen daarover te weten zijn gekomen, kwam alleen langs deze weg tot hen. Het kan alleen maar langs deze weg gebeuren, want uit zichzelf weet de mens niets, hoe zou hij ook?

Of het nu geïnspireerde mensen of een medium betreft, dat is in principe om het even, de bron is toch immers dezelfde. Integendeel, hoe meer het bewustzijn van de mens uitgeschakeld is, des te zuiverder kan de waarheid doordringen. En hoe duidelijker het voor de betreffende mens zelf is dat bepaalde dingen niet uit hemzelf komen, des te beter is hij ook in staat de bron van waaruit het komt, te testen. Jullie mogen met recht zeggen dat geen geest, maar alleen God alwetend is. Maar het verschil tussen een geest die een plaats heeft in de goddelijke orde en een die daar helemaal niet toe behoort, is dat de een niet over iets zal spreken waar hij niets van af weet, of waar hij niet helemaal zeker van is. Voor zo'n geest is 'indruk maken' niet belangrijk meer; hij moet daarvoor voldoende gelouterd zijn, zodat hij ook rustig kan zeggen "daar begrijp ik niets van, dat is mijn vakgebied niet". Maar hij moet voor de taak, waarvoor hij uitgekozen wordt, precies onderwezen worden en zelfs naar school gaan. De goddelijke wereld is een wereld van orde, waarvan jullie mensen op jullie aarde nooit enig begrip zullen kunnen hebben. Aan de andere kant zijn er evenwel ook geesten die geen plaats in de goddelijke orde hebben, die van goede wil zijn en de mensen soms ook mooie, goed bedoelde woorden kunnen brengen, maar ze weten niet genoeg, je kunt niet van ze op aan, niet alleen wat hun kennis betreft, maar ook vanwege hun ijdelheid, die nog voldoende sterk in hen aanwezig is, om hen te hinderen toe te geven, dat ze iets niet tweten. Een geest die in een bepaald opzicht God al ziet en het goede wil, kan om een bepaalde reden, misschien vanwege een eigenzinnigheid, een vooroordeel of om andere redenen geen plaats in de goddelijke orde hebben gekregen en hij manifesteert zich bij een medium die een zelfde instelling als hijzelf heeft, zodat er geen goddelijke controle is. Jullie dienen echter te leren hoe je het verschil kunt vaststellen. Ik heb daar vaak genoeg over gesproken, het is niet zo moeilijk. Dat dient de mens te doen om er dus zeker van te zijn dat hij met geesten van de waarheid te maken heeft, dan mag hij met een gerust hart geloven. Jullie moeten echter niet eenvoudigweg afwijzen, zonder na te gaan met wat voor een soort verbinding jullie te maken hebben. Ik zou er nogmaals de nadruk op willen leggen, dat het niet een kwestie van willekeur is of aan een of ander toeval wordt overgelaten, of mensen met de goddelijke wereld in verbinding staan of niet. Er bestaan daar heel bepaalde grondregels of basisprincipes voor,

die echter niet door veel mediums in acht worden genomen, omdat deze weg, waarover ik altijd spreek, en die door zo'n medium heel zeker moet worden gevolgd, voor de meeste mensen zo ongemakkelijk is. Ergens zijn ze eigenzinnig, houden ze vast aan een ziekelijke stroming, aan een persoonlijke ijdelheid, en dat vormt dan een hindernis voor de geesten van God. Wanneer nu bijvoorbeeld een medium aanvankelijk op de goede weg lijkt te zijn, ontvangt het leiding, ondersteuning en hemelse geesten. Wordt dan echter duidelijk dat dit medium ergens of op een of andere manier blijft steken, dan trekt deze bescherming van de goddelijke wereld zich niet direct terug en laat dit medium niet direct voor altijd over aan de niet tot de orde behorende, respectievelijk duistere geesten, wat naargelang de instelling van het medium mogelijk kan gebeuren, maar de boodschappers van God trekken zich slechts een beetje terug, kijken en stellen het medium gedurende een langere tijd op de proef; zij wisselen die lagere geesten af bij het zich manifesteren en ook bij het op de proef stellen van deze mens, en pas als het duidelijk wordt dat er met hem niets meer te beginnen valt, dat er geen mogelijkheden zijn om hem wakker te laten worden, dat hij helder om zich heen kijkt en objectief oordeelt, dan trekken ze zich terug en laten het terrein aan de anderen over.

Ik zeg altijd weer dat het niet nodig is dat een werktuig voor Gods wereld een volmaakt mens is. Als dat zo was, dan zouden er überhaupt geen mediums bestaan die met de boodschappers van God zijn verbonden. Maar deze weg, waarover ik spreek, *moet* worden gegaan. Dat is de belangrijkste voorwaarde. God zou geen God van liefde zijn, als het aan de willekeur of het toeval overgelaten zou worden, of jullie al of niet met geesten van de waarheid in verbinding zijn. Er bestaat immers ook nergens anders zo'n willekeur of toeval, maar alles berust op wetmatigheden, oorzaak en gevolg. God zou ook geen God van liefde, wijsheid en orde zijn, als hij *uitsluitend* een verbinding met geesten zou geven, die niet meer dan jullie weten en die je niet méér zou moeten vertrouwen. Dit kostbare geschenk, een verbinding met de geestenwereld van de waarheid, moet je je natuurlijk wel verwerven, wat echter niet betekent dat je je die niet kunt verwerven. En waar dit het geval is, is dat voor jullie mensen niet altijd direct duidelijk zichtbaar, en daar nog het minst waar men het dichtste bij staat. Om dat te zien moet men daarvoor ook zijn innerlijke oog openen en zijn blik verfijnen en werkelijk kunnen verifiëren, en daarvoor moet men zich ook de daarmee overeenkomende kennis verwerven.

Als een medium deze weg dus werkelijk gaat, en evenals de mensen die zo'n verbinding onderhouden, werkelijk alleen maar van de ene wens doordrongen is, om Gods wil te doen en zich bij alles, ook wat deze verbinding betreft, aan Hem ondergeschikt te maken, dan moet dit ook gevolgen hebben, en deze mensen zullen door geesten van de waarheid geleid en onderwezen worden, zoals Christus dat beloofd heeft. Wie daar werkelijk over nadenkt en überhaupt een greintje geloof in God bezit, zal inzien dat het zo moet zijn en helemaal niet anders kan.

VRAAG: Je sprak ook over het cultiveren van de wilskracht. Het lijkt mij, als ik er althans oppervlakkig over nadenk, dat het daarbij is zoals met bijvoorbeeld een talent, laten we zeggen, een toneelspeler. Men is een toneelspeler of men is het niet. Je kunt nog zo hard studeren om toneelspeler te worden, je zult toch geen goede toneelspeler worden, als je dit talent niet bij je geboorte hebt meegekregen. Precies hetzelfde met dichters, zangers enz. Het lijkt me dat het bij alles zo is.

"Het is niet hetzelfde. Het ene is een kunst, het andere is een eigenschap. Voor het ene heb je een talent nodig, terwijl wilskracht, goedheid, moreel fatsoen, het vermogen om lief te hebben enz. verworven moet worden. Jullie moeten enerzijds onderscheid maken tussen talent, kunst, Gods genade, een geschenk uit de hemel, die de mens voor dit (of voor verscheidene) levens worden meegegeven; talent is dus een geschenk, het kan niet door hard werken verkregen worden. Anderzijds moet iedere karaktereigenschap wel altijd verworven worden en is in die zin geen geschenk, integendeel. Want de volmaaktheid is immers al in jullie, ze moet alleen van de onvolmaakte korsten bevrijd worden, en dat kan alleen door zelfoverwinning gebeuren. Ik zou dit voorbeeld willen geven: De zuivere geesten van de hemel hebben ieder, heel individueel, hun eigen talent. Maar ze zijn qua karakter volmaakt, wat echter weer niet betekent dat ze allemaal gelijk zijn en niet hun eigen aard en individualiteit bezitten. Want jullie mensen geloven altijd zo graag, dat het individuele, het verschil door de onvolmaaktheid ontstaat. Maar dat is niet zo, want de manier waarop deze karakteristieke eigenschappen, de hele aard en de persoonlijkheid zijn samengesteld, kan telkens geheel verschillend zijn – en toch heeft geen enkele van deze wezens karakterfouten. Dus iedere karaktereigenschap moet vroeger of later verworven of beter

gezegd terugverworven worden. Ook als het voor jullie lijkt dat het om een talent gaat, omdat sommige mensen daarmee geboren zijn, is het toch niet zo. Want iedereen moet het zich te eniger tijd verworven hebben, misschien in een vorig leven. En wanneer een mens misschien meer liefde, meer verdraagzaamheid dan een ander heeft, dan is dat ook niet een geschenk of een talent, dat er eenvoudig 'is', integendeel, dat heb *jij* je in een vorig leven verworven of bevochten, net zoals er nog andere dingen blijven die nu nog verworven moeten worden. Wat dat betreft bestaat er een groot verschil en jullie moeten de dingen niet door elkaar halen en een heel duidelijk onderscheid maken tussen wat een talent, dus een geschenk, en wat een eigenschap is. Alles wat bij de ontwikkeling, de loutering behoort, moet altijd bevochten worden, het wordt niet cadeau gedaan, of het nu gaat over wilskracht, vermogen om lief te hebben of wat dan ook. Begrijp je dat?" *(Dank je, ja.)*

VRAAG: In een gesprek enkele dagen geleden, werd verteld dat een geest al ongeveer 350 jaar in duisternis en onwetendheid vastgehouden werd en dat het daar erg slecht met hem ging. Daarbij kwam ook de vraag ter sprake hoe dit in de goddelijke voorzienigheid past, en waartoe het kan dienen dat een geest zolang in zo'n toestand, niet alleen van ongelukkig zijn maar ook van onwetendheid gelaten wordt. Wat is de zin daarvan? Ik weet al wel dat tijd in de eeuwigheid niet zo'n rol speelt, maar....

"Ja, ook dat. Wat jullie tijd noemen wordt aan gene zijde heel anders berekend. Maar afgezien daarvan, zoals ik in deze voordracht al zei, ieder wezen bouwt voor zichzelf zijn sfeer op, of het nu aan gene zijde is of dat het het volgende leven betreft. Welnu, deze geest heeft zich in zijn afgelopen leven zo zwaar belast dat dit nu eenmaal zijn wereld werd. Ik spreek nu echter niet over deze bepaalde geest, want ik ken hem niet. Ook wat dit betreft, ben ik niet alwetend, in de zin dat, als jullie het over een of andere geest hebben, ik automatisch weet wie het is. Maar in het algemeen – en er bestaan veel geesten die in zo'n toestand verkeren – heeft zo'n geest zich beslist aan zo'n belast leven – waarschijnlijk niet één, maar verscheidene – schuldig moeten maken, dat hij daarmee zo'n wereld uit deze zelf voortgebrachte, geestelijke vormen heeft opgebouwd, en waarin hij zal leven totdat zijn gezindheid verandert. Wanneer deze verandering van gezindheid plaatsvindt, kan niemand voorspellen, zelfs God niet, want dit hangt van het wezen zelf af. Het kan ook zijn dat juist iets kleins er voor zorgt dat er een vonk

overslaat, waardoor alles anders kan worden. Het kan echter ook zo zijn dat hij door nog meer lijden heen moet, totdat de gezindheid verandert. Ook bij jullie mensen komt soms het een, soms het andere voor. Eerst gaat er maar een klein balletje rollen, totdat dit steeds grotere afmetingen aanneemt en er een blijvende verandering van de gezindheid optreedt."

VRAAG: We hebben ook gehoord dat boodschappers van God zo nu en dan ook in deze donkere sferen komen en zulke wezens willen helpen. Hoe zit dat?

"Ja, dat klopt ook. Op bepaalde tijden, met Kerstmis, Pasen bijvoorbeeld, wanneer het licht van Christus meer of minder, al naar gelang, in alle sferen doordringt, dan begeven zich soms ook boodschappers van God in deze diepten. Dit licht kan een verandering van de gezindheid teweegbrengen, òf het wezen zal zich, wanneer het nog op erg grote diepte staat, van dit licht afkeren, omdat het hem pijn doet. Maar deze goddelijke boodschappers zelf, die deze diepten binnengaan, tonen zich niet in de glans van hun licht, zoals ik ook al uitgelegd heb, want dit zou te eenvoudig voor deze wezens zijn. Ze moeten zelf door de inhoud van de woorden die men tot hen spreekt, inzicht leren krijgen. Maar waar nu eenmaal nog zo'n lage instelling heerst, wil men de woorden van waarheid dikwijls niet tot zich nemen. Deze lage wezens wantrouwen ook dikwijls de uitspraken van alle geesten, ook zij gooien alles op een hoop. Want de duivelsknechten, die hen helemaal voor zich willen winnen en hen verleidelijke beloftes doen, die ze vervolgens niet nakomen, komen immers ook heel vaak naar hen toe. Daarom wantrouwen ze dikwijls alle geestwezens en nemen juist nog eerder iets van mensen aan."

VRAAG: Je zegt zo-even dat zulke wezens vaak nog meer leed nodig hebben, voordat ze hun gezindheid veranderen. Hoe kunnen ze echter nog meer lijden?

"Ach, er zijn zoveel gradaties. Zo'n verbannen wezen is zeker niet gelukkig met steeds aan één plaats te zijn gebonden en in duisternis te leven, maar het hoeft niet altijd lichamelijke pijnen te verdragen. Het hoeft niet perse in Lucifers rijk geplaatst te zijn. Nu kan het soms gebeuren dat ze zich door beloften van de luciferische geesten laten verleiden, namelijk dat ze uit het verbanningsoord zullen wegkomen, op voorwaarde dat ze zich in dienst van de duivel stellen en dat het

dientengevolge beter met ze zal gaan. Het klopt dan wel dat ze daar wegkomen, maar met het beter gaan klopt het niet. Ze zijn dan in een nog grotere disharmonie en wat van hen geëist wordt, kan in slechtheid datgene wat in henzelf leeft nog verre overtreffen. En als het hun dan niet lukt om deze aan hen gegeven opdrachten te volbrengen, worden ze eerst goed gekweld, en het leed wordt nog veel groter. Maar juist daardoor komen ze, zoals ik ook al in de laatste voordracht gezegd heb, dikwijls dichter bij God. In de allergrootste vertwijfeling wenden ze zich tot Hem. Daarom is het zelfopgebouwde leed het enige middel, vaak de enige mogelijkheid, om weer dichter bij het licht te komen. Deze maatregel is alleen nodig, wanneer het wezen de voorwaarden om in harmonie te leven anders niet vervult. Het wordt hem echter niet zomaar gegeven, integendeel, het is wetmatig zo dat het wezen voor zichzelf opbouwt wat het nodig heeft. En, zoals ik al zei, hoe verder hij in het rijk van de duisternis 'naar beneden gaat', des te verder komt hij in het rijk van God 'naar boven'." *(Ja, dat begrijp ik nu.)*

VRAAG: Wanneer bijvoorbeeld een geest om een zwaar lot voor het leven op aarde vraagt, om zich sneller te kunnen ontwikkelen, en hij gaat zich dan tegen zijn lot verzetten, dan vervult hij zijn taak toch niet. Wat heeft het dus voor zin om zo'n zwaar lot te vragen, als door het verloren gaan van de herinnering de mogelijkheid bestaat dat hij het tevergeefs moet dragen?

"In de eerste plaats is het zo: het in opstand komen kan net zo goed gebeuren als het lot minder zwaar is; wanneer een wezen dus niet uit vrije wil meer op zich neemt om sneller hogerop te komen, maar de hoeveelheid moeilijkheden voor hem over verscheidene levens uitgespreid wordt. Jullie kunnen veel mensen zien die zich bij een zwaar lot heel weinig verzetten, veel minder dan anderen bij dingen die niet zo moeilijk zijn. Bij ieder leven bestaat de mogelijkheid dat het niet vervuld wordt, of een lot nu alleen uit ijver zwaarder en zelf gekozen is of niet. De mogelijkheid van stilstand bestaat. Zo'n zwaar lot is ook vaak een afbetaling en dient niet uitsluitend voor de hogere ontwikkeling zelf. Natuurlijk ligt de hogere ontwikkeling ook al in deze afbetaling besloten, maar als een wezen nu bepaalde moeilijkheden draagt, zelfs als het nog niet zo erg heeft geleerd om deze op de juiste manier te dragen, dan wordt daarmee al veel goedgemaakt, daarom kiest een geest vaak een zwaar lot om zoveel mogelijk te kunnen afbetalen, het daarmee achter zich te kunnen laten,

als ik het zo mag zeggen. Verder wordt niet aan iedere geest zo'n zwaar lot vergund als deze in een soms al te grote ijver voor zichzelf uitzoekt. De goddelijke geesten aan wie deze taak is toevertrouwd, kunnen beoordelen of een geest al voldoende kracht bezit om een en ander goed te kunnen doorstaan, en als dat niet het geval is wordt zo'n geest afgeraden om zo'n zwaar lot te dragen, en het wordt hem soms zelfs geweigerd. Je kunt precies zien waartoe een geest in staat is, en waartoe niet, ook als de geest zelf daartoe niet altijd bij machte is. Zo moet er een zekere kans bestaan dat, als de wil er echt is, het lot ook vervuld kan worden. Als de mogelijkheid onvoldoende aanwezig is, wordt het niet gegeven. Begrijp je dat nu?" *(Ja, dank je wel.)*

"Denk goed na over alle woorden, die ik vandaag tot jullie mocht richten.
Het zal jullie een eindje verder op je weg helpen, en dan hebben ook wij onze taak kunnen volbrengen. En als ik "wij" zeg, wil ik jullie daarmee nog duidelijk maken dat niet alleen ik bij deze verbinding en de totstandkoming daarvan betrokken ben; enkele geestvrienden hebben daar ook deel aan en vervullen daarbij hun heel specifieke taken, zoals het mijn taak is om tot jullie te spreken. Het is namelijk niet zo makkelijk als jullie denken om zo'n verbinding tot stand te brengen, ook al is er een medium. Wij geesten, die hier werken, zijn zeer verheugd wanneer we zien dat deze woorden jullie, al is het maar een klein beetje, dichter bij God, bij jullie ware zijn, bij jullie geluk en bij jullie harmonie brengen.

Ontvang de zegen der zaligheid, dat hij jullie mag doordringen. Ga in God, ga in vrede. In de naam van God, gegroet!

Deze lezing werd oorspronkelijk in het Duits gegeven via Eva Pierrakos in 1957.
Aanvankelijk in verkorte vorm in Engelse vertaling uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: *"Choosing your Destiny; The Will to Change".*
In 1999 werd de lezing volledig in nieuwe Engelse vertaling uitgegeven door 'The Pathwork Foundation als 'An Unedited Lecture' onder de titel: 'The Spirit World – You Choose your Destiny'.
Vertaling van de Duitse lezing in 2005 door Paul Avis.
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*